

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 211/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok łączny z dnia (...) r., Sąd Okręgowy w P., sygn. akt (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		S. K.	Kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w	Opinia o skazanym AŚ P. wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach	125-127 42-43 133

			<p>P. z dnia (...) została wykonana przez skazanego w całości w okresie od (...)</p> <p>Skazany obecnie (w czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny) wykonuje jedną karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy, orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...). Karę tę odbywa w okresie od (...) r. Jedna z kar pozbawienia wolności (łącznie) została orzeczona z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby w sprawie Sądu Okręgowego w P. o sygn. akt (...)</p> <p>Kara grzywny w liczbie 100 stawek dziennych w wysokości po 20 zł każda orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) za czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw.</p>	<p>Dane o karalności skazanego</p> <p>Informacja uzyskana w SO P. dot. wykonania tej kary z karty dłużnika</p>	
--	--	--	--	--	--

			z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k. została wykonana w całości w dniu (...)		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1.	Opinia AŚ P. wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach Informacja uzyskana w SO P. dot. wykonania tej kary z karty dłużnika	Wynikające z tego dowodu są fakty są bezsporne, gdyż wynikają z dokumentu urzędowego i nie były kwestionowane w toku postępowania odwoławczego (k. 125-127). Poza tym te okoliczności			

wynikają już z wcześniejszej opinii AŚ P. z dnia (...) r., z której jasno wynikało, iż skazany karę tę wykonywał właśnie w tym okresie czasu (k. 10-13).

Odnosnie wykonania kary grzywny w przedmiotowej sprawie i to już w czasie orzekania przez Sąd I instancji okoliczności te jasno wynikały z danych o karalności na k. 19 i na k. 42-43, co znajduje tylko dodatkowe potwierdzenie w informacji uzyskanej na podstawie karty dłużnika (skazanego) w tej sprawie i co również nie było kwestionowane w toku postępowania odwoławczego.

0.12.2.2.
Dowody
niewwzględnione
przy
ustaleniu
faktów
(dowody,
które sąd
uznał za

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Nie dotyczy		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1.	1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że kara grzywny wymierzona skazanemu S. K. na mocy wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) podlega łączeniu wraz z karą grzywny orzeczoną na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

mocy wyroku
Sądu
Rejonowego P.
(1) w P. z dnia
(...) r. w sprawie
(...), podczas gdy
zgodnie z art.
85 § 2 k.k.
– w brzmieniu
obowiązującym
do dnia 23
czerwca 2020
r. w zw. z
art. 81 ust. 2
ustawy z dnia 19
czerwca 2020 r.
o dopłatach do
oprocentowanych
kredytów
bankowych
udzielanych
przedsiębiorcom
dotkniętym
skutkami (...)19
oraz o
uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie
układu w
związku z
wystąpieniem
(...)19 –
podstawą
orzeczenia kary
łącznej za
wymierzone i
podlegające
wykonaniu, z
zastrzeżeniem
art. 89, w całości
lub w części kary
i kary łączne
za przestępstwa,
o których mowa
w § 1 tegoż
artykułu,
natomiast kara
grzywny
wymierzona
wyrokiem Sądu

Okręgowego w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) w dniu (...) r. została przez skazanego wykonana w całości, co w konsekwencji wyklucza możliwość jej połączenia z inną karą grzywny na mocy przepisów stosowanych w niniejszym postępowaniu do orzekania kary łącznej.

2. Rażąca niewspółmierność wymierzonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności, tj. kary 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w miejsce kar jednostkowych orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w P. z dnia (...), Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) oraz Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r. w sprawie (...), która to kara łączna została ukształtowana na zasadzie

asperacji
zbliżonej w
kierunku pełnej
kumulacji i jako
taka nie
odpowiada
dyrektywom
wymiaru kary
łącznej oraz
nie uwzględnia
w należyтым
stopniu
okoliczności
dotyczących
osoby
skazanego, co
spowodowane
było wyłącznie
jego trudną
sytuacją
zdrowotną i
finansową a
nie brakiem
poszanowania
dla porządku
prawnego i
wydanych
orzeczeń, nadto
pominięcie
faktu, że kary
wymierzone w/
w wyrokami
zostały wydane
przy
zastosowaniu
instytucji
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
z art. 60 §
3 k.k., ponadto
zmarginalizowanie
jego zachowania
w trakcie
obecnie
odbywanej kary
pozbawienia
wolności, a
których to
całokształt
okoliczności

winien mieć istotny wpływ na ograniczenie wysokości przedmiotowej kary łącznej, przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

3. Obraza przepisów prawa materialnego, tj. art. 85a k.k. poprzez niedostateczne rozważenie dyrektyw wymiaru kary łącznej w zakresie dotyczącym celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć wobec skazanego, co doprowadziło do orzeczenia kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji zbliżonej w kierunku pełnej kumulacji w sytuacji, gdy obecna postawa skazanego oraz jego właściwości i warunki osobiste przemawiały za orzeczeniem kary łącznej przy zastosowaniu

	zasady pełnej absorpcji.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Skarżący w treści apelacji w pełni zgodził się z ustaleniem Sądu I instancji, iż w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U.2020.1086) należy stosować przepisy Kodeksu karnego dotyczące kary łącznej obowiązujące od 01.07.2015 r. do 23.06.2020 r., co w sposób jasny</p>			

wynika z tego przepisu (str. 4-15 uzasadnienia formularzowego).

Przed przystąpieniem do omówienia tejże regulacji prawnej, mającej w niniejszej sprawie zastosowanie, jak i przed ustosunkowaniem się do konkretnych zarzutów apelacyjnych należy zważyć, co następuje:

Sąd Okręgowy w P. w sprawie o sygn. akt (...) w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego S. K. brał pod uwagę następujące prawomocne skazania:

I. wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z (...) (prawomocny (...) r.) za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełnione w (...). na kary:

1 roku i
8 miesięcy
pozbawienia
wolności
(wykonuje od
(...) r.) oraz
grzywny w
liczbie 200
stawek
dziennych w
wysokości po
10 zł każda
(wykonał w dniu
(...)r.);

II. wyrokiem
Sądu
Okręgowego w
P. z (...) r.
(prawomocny
(...) r.) za
przestępstwo z
art. 286 § 1 k.k.
w zw. z art. 294 §
1 k.k. w zw. z art.
270 § 1 k.k. i art.
297 § 1 k.k. w zw.
z art. 11 § 2 k.k. w
zw. z art. 12 k.k.
popelnione od
(...) r. na kary: 2
lat pozbawienia
wolności
(wykonał w
całości w okresie
od (...) r.)
oraz grzywny
w liczbie 200
stawek
dziennych w
wysokości po
50 zł każda
(wykonał (...) r.);

III. wyrokiem
Sądu
Okręgowego w
P. z (...) r.
w sprawie (...)

(prawomocny
(...)r.):

a) za
przestępstwo z
art. 18 §
1 k.k. w
zw. z art.
271 § 1
k.k. i art.
286 § 1
k.k. w zw.
z art. 12
k.k. i art.
11 § 2 k.k.
popelnione od
(...) (...) do
(...) r. na kary:
1 roku
pozbawienia
wolności oraz
grzywny w
liczbie 100
stawek
dziennych w
wysokości po
20 zł każda
(grzywnę
wykonał w dniu
(...) r.),

b) za
przestępstwo z
art. 207 § 1 i 3
k.k. popelnione
w okresie od (...) r.
na karę 2
lat pozbawienia
wolności

i po połączeniu
tych kar
pozbawienia
wolności na
karę łączną 2
lat pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na

okres 5 lat próby;

IV. wyrokiem Sądu

Rejonowego P.

(1) w P. z (...) r.)

za przestępstwo skarbowe z art.

54 § 2 k.k.s. w

zw. z art. 6 §

2 k.k.s. w zw. z

art. 9 § 3 k.k.s.

popelnione w

okresie od (...) r.

na karę grzywny

w liczbie 60

stawek

dziennych w

wysokości po

100 zł każda,

która to kara

podlega

wykonaniu

(będzie

wykonywana w

formie pracy

społecznie

użytecznej przez

3 miesiące po 30

godzin

miesięcznie).

Jak już wyżej

wskazano, w

niniejszej

sprawie znajdują

zastosowanie

przepisy

rozdziału IX

Kodeksu

karnego w

brzmieniu

nadanym ustawą

z dnia 20

lutego 2015 r. o

zmianie ustawy

– Kodeks karny

oraz niektórych

innych ustaw

(Dz.U.2015.396),
które weszły w
życie z dniem 1
lipca 2015 r. (art.
19 ust. 1 i art. 29
tej ustawy).

Zgodnie z treścią
art. 85 § 1
k.k. karę łączną
orzeka się w
sytuacji, gdy
sprawca popełnił
dwa lub więcej
przestępstw i
wymierzono za
nie kary tego
samego rodzaju
albo inne
podlegające
łączeniu, przy
czym podstawą
orzeczenia kary
łącznej są
wymierzone i
podlegające
wykonaniu w
całości lub w
części kary
(czytaj: kary
jednostkowe)
lub kary łączne
za w/w
przestępstwa, w
tym także kary
orzeczone z
warunkowym
zawieszeniem
ich wykonania
(art. 85 § 2 k.k.
i art. 89 k.k.).
W tym miejscu
należy więc od
razu odrzucić
sugestie
skazanego
zawarte w jego
piśmie z dnia (...)
r. (k. 109-111),
iż nie powinno

się brać w skład kary łącznej kary orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W przypadku skazanego S. K. w czasie orzekania przez Sąd I instancji zachodziły więc wszelkie przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej karę łączną pozbawienia wolności i jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone opisanymi wyżej w punktach I, II i III wyrokami, tym bardziej, że nie zachodził przypadek, o którym mowa w art. 85 § 3 k.k.

Natomiast w przypadku kar grzywny w czasie orzekania przez Sąd I instancji wykonaniu podlegała tylko i wyłącznie kara grzywny orzeczone wyrokiem opisanym wyżej w pkt IV. Pozostałe

bowiem kary grzywny zostały w całości wykonane, tak jak w przypadku kar orzeczonych wyrokami opisanymi wyżej w punktach I i II, co prawidłowo ustalił Sąd I instancji, oraz jak w przypadku kary orzeczonej wyrokiem opisanym wyżej w punkcie III (pod literą a), czego po prostu Sąd I instancji nie spostrzegł a na co słusznie zwrócił uwagę zarówno apelujący, jak i skazany w wyżej wymienionym piśmie procesowym.

To zaś oznacza, w przypadku kary grzywny, brak podstaw do orzeczenia w świetle wskazanych wyżej zasad kary łącznej grzywny a tym samym brak podstaw do wydania w tym zakresie wyroku łącznego (art. 572 k.p.k.). **To zaś formalnie (teoretycznie) świadczy o zasadności**

**zarzutu z pkt 1
apelacji.**

W rzeczywistości więc, z uwagi na błąd Sądu I instancji w ustaleniach faktycznych brak jest przesłanek określonych w art. 85 § 1 i 2 k.k. do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej grzywny, mającej wynikać z połączenia w/w obu kar grzywny (z wyroków opisanych wyżej w punktach III lit. a i IV) i w związku z tym zachodzą podstawy określone w art. 572 k.p.k. do umorzenia niniejszego postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Jednak należy w tej konkretnej sytuacji procesowej pamiętać o zasadzie wynikającej z art. 434 § 1 k.p.k., skoro została wniesiona w tej sprawie od wyroku łącznego apelacja wyłącznie na korzyść skazanego.

Zasada ta
bowiem nie
pozwala na
orzeczenie na
niekorzyść
skazanego a
takim
orzeczeniem
byłoby przecież
uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
umorzenie
postępowania o
wydanie wyroku
łącznego,
bowiem
wówczas
Sławomir
Kukulski łącznie
ze wskazanych
dwóch wyroków
jednostkowych
musiałby odbyć
sumę
orzeczonych kar
grzywny a więc
zarówno
grzywnę w
liczbie 100
stawek
dziennych po
20 zł (...)
zł) oraz grzywnę
w liczbie 60
stawek po 100
zł (6.000 zł) a
więc łącznie 160
stawek
dziennych
grzywny.
Tymczasem Sąd
Okręgowy orzekł
wobec
skazanego,
stosując zasadę
pełnej absorpcji
karę grzywny
w liczbie 100
stawek

dziennych w wysokości po 60 zł każda. Skoro zaś skazany już wykonał w całości grzywnę w liczbie 100 stawek dziennych (z wyroku opisanego w pkt III lit. a), to z tego powodu jawi się oczywista konstatacja, iż na podstawie art. 577 k.p.k. należało zaliczyć tę wykonaną w całości grzywnę na poczet orzeczonej w pkt 2 zaskarżonego wyroku kary łącznej grzywny, co w praktyce oznacza wykonanie w całości tejże kary łącznej grzywny, co przecież jest orzeczeniem korzystniejszym dla skazanego, niż orzeczenie, jakie w rzeczywistości powinno zostać wydane bez obrazu prawa materialnego. Ta właśnie okoliczność nie pozwala na wydanie orzeczenia, które czyniłoby zadość wymogom prawa

materialnego, tj. art. 85 § 1 i 2 k.k., gdyż takie orzeczenie byłoby niekorzystne dla skazanego a w związku z tym wymaga ono utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku łącznego na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., co w tej sytuacji jest dla skazanego korzystne (patrz także: Świecki Dariusz (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2020, teza 20 do art. 434).

Sąd Apelacyjny więc, kierując się tymi przesłankami, nie uznał więc za uzasadnionego zarzutu apelacyjnego z pkt 1 a jednocześnie uznał za konieczne, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. (przy występowaniu przesłanki z art. 434 § 1 k.p.k.) utrzymanie w mocy

zaskarżonego wyroku, o czym orzekł w pkt III. Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia było zaliczenie na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej grzywny całości już wykonanej kary jednostkowej grzywny, o której to konieczności wspomniano wyżej a o czym orzeczono, kierując się przepisem art. 440 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. i art. 577 k.p.k., w pkt II wyroku Sądu Apelacyjnego co do tego zaliczenia. Należy przy tym dodać, iż zaliczenie przez Sąd I instancji na poczet tej kary łącznej grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawie (...) r. (w pkt 3 zaskarżonego wyroku) było niezrozumiałe, skoro kara łączna grzywny nie obejmuje skazania na grzywnę w tejże

sprawie (...) (wyrok opisany wyżej w pkt II) a dodatkowo przecież okres ten, w którym w tej sprawie stosowano wobec skazanego tymczasowe aresztowanie, został ostatecznie zaliczony na poczet zarządzonej do wykonania orzeczonej w tej sprawie kary pozbawienia wolności, co wynika choćby z danych o odbyciu tej kary pozbawienia wolności w opinii AŚ w P. (k. 10-11, 125-126).

Zarzuty Ad. 2 i 3.

Należy zauważyć, iż skarżący, formułując te zarzuty w rzeczywistości stawia zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej, gdyż w jego ocenie Sąd I instancji nienależycie ocenił wszystkie przesłanki, jakie bierze się pod

uwagę przy
orzekaniu kary
łączonej.

Należy
przypomnieć,
mając na uwadze
mające
zastosowanie w
niniejszej
sprawie przepisy
dotyczące kary
łączonej, iż
zgodnie z treścią
art. 85 § 1
k.k. karę łączną
orzeka się w
sytuacji, gdy
sprawca popełnił
dwa lub więcej
przestępstw i
wymierzono za
nie kary tego
samego rodzaju
albo inne
podlegające
łączeniu, przy
czym podstawą
orzeczenia kary
łączonej są
wymierzone i
podlegające
wykonaniu w
całości lub w
części kary
(czytaj: kary
jednostkowe)
lub kary łączne
za w/w
przestępstwa, w
tym także kary
orzeczone z
warunkowym
zawieszeniem
ich wykonania
(art. 85 § 2 k.k. i
art. 89 k.k.).

W przypadku
skazanego S.

K. w czasie orzekania przez Sąd I instancji zachodziły więc wszelkie przesłanki do orzeczenia kary łącznej obejmującej karę łączną i kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone opisanymi wyżej w punktach I, II i III wyrokami, tym bardziej, że nie zachodził przypadek, o którym mowa w art. 85 § 3 k.k.

Należy zauważyć, iż wszystkie te kary: odpowiednio: kara jednostkowa 1 roku i 8 miesięcy, jednostkowa 2 lat pozbawienia wolności i łączna 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat albo były wykonywane, albo oczekiwały na wykonanie (w tym ostatnim przypadku chodzi o karę

jednostkową 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, która miała być wykonywana od (...)r.). Nie ulega przy tym wątpliwości, iż kara „podlegająca wykonaniu” w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. to taka, która ma zostać wykonana w całości lub w części a więc jest to kara, która nie została jeszcze wykonana.

Na dzień wyrokowania przez Sąd I instancji (tj. (...) r.) nie została jeszcze do końca wykonana kara jednostkowa orzeczona przez Sąd Okręgowy w P. w sprawie (...), gdyż była wykonywana od (...) r. (a więc w tym czasie pozostała do wykonania część tej kary), w przypadku kary łącznej pobawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania obowiązywał wyznaczony pięcioletni okres

próby, zaś
ostatnia z kar
oczekiwała w
kolejności na
wykonanie
(miała być
wykonywana od
(...)r.).

Wszystkie więc
te kary podlegały
wykonaniu w
rozumieniu
wskazanego
przepisu.

Natomiast
wymiar kary
łącznej określać
należy w
granicach
wyznaczonych w
art. 86 § 1 k.k., tj.
w granicach od
najwyższej z kar
„wymierzonych”
za poszczególne
przestępstwa do
ich sumy,
pamiętając, w
przypadku
łączenia kary
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania o
„przeliczniku”:
miesiąc kary
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania
równa się 15
dniom kary
pozbawienia
wolności bez
warunkowego
zawieszenia jej
wykonania (art.

89 § 1b k.k.).

Zasadnie więc te granice wyliczył Sąd I instancji, ustalając, iż skazanemu można było wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar z uwzględnieniem w/w przelicznika: 1 rok i 8 miesięcy + 2 lata + 1 rok).

Sąd I instancji zaskarżonym wyrokiem orzekł karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat a więc stosując zasadę asperacji, słusznie co do zasady podnosząc, iż właśnie tak orzeczona kara łączna byłaby w pełni adekwatna w rozumieniu art. 85a k.k., mając na uwadze różnorodność przestępstw, za które orzeczono kary jednostkowe, trafnie dostrzegając, iż

popelnianie przez skazanego glownie przestepstwa przeciwko mieniu czy o charakterze majatkowym rozniły sie miedy soba, jak rowniez znaczny czas popelnienia tych czynow na przestrzeni kilku lat (w latach (...)). Bez watpienia wiecej te okolicznosci, wbrew sugestiom skarzacego nie pozwalaly na zastosowanie zasady pelnej absorpcji. Nie sa przy tym uzasadnione dywagacje skarzacego, iz zastosowanie tej zasady uzasadnia trudna sytuacja finansowa i rodzinna skazanego, ktora doprowadzila do zarzadzenia wykonania kar warunkowo zawieszonych. Zarzadzenie ich wykonania na tej podstawie nie mogloby nastapic, gdyz nie mozna by wowczas mowic o uchylaniu sie od uiszczenia

środków kompensacyjnych orzeczonych na podstawie art. 46 § 1 k.k. Poza tym, jak to jasno wynika z treści wyroków zapadłych w tych sprawach w żadnym z nich nie zastosowano instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, w tym na podstawie art. 60 § 3 k.k. (k. 438-439 i 507 akt (...), k. 1410-1414 i 1525 akt (...), k. 6966-6967 akt (...) oraz k. 80-81 akt (...)). Nie ulega natomiast wątpliwości, iż postawa procesowa skazanego, w tym zwłaszcza jego przyznanie się do winy, jak i pozytywne funkcjonowanie na wolności doprowadziły do łagodnego potraktowania w tych sprawach, skoro praktycznie w każdej z tych spraw orzeczono wobec skazanego kary wolnościowe i dopiero uchylanie się od obowiązku

naprawienia
szkody
doprowadziło do
zarządzenia
wykonania
dwóch z tych kar.
Nie ulega jednak
wątpliwości, iż
kara winna
zostać orzeczona
w niższej
wysokości,
również jednak
przy stosowaniu
zasady asperacji,
bowiem Sąd I
instancji w ogóle
nie uwzględnił
zachowania się
skazanego po
popelnieniu
ostatniego z
przestępstw.
Skazany bowiem
poza
przestępstwem
skarbowym, za
które został
skazany na
łagodną karę
grzywny od
czasu
popelnienia
przestępstwa w
połowie (...)
r. (w sprawie
(...)) nie popadł
w konflikt z
normami prawa
karnego, zaś
jego zachowanie
w warunkach
pobawienia
wolności jest
oceniane
wyjątkowo
pozytywnie, ze
wskazaniem
wręcz
wzorowego

wywiązywania się z obowiązków wynikających z zatrudnienia (k. 125v). Ta okoliczność więc powinna skłonić do złagodzenia kary łącznej.

Należy jednak zauważyć, iż w czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny nastąpiła istotna zmiana okoliczności faktycznych, które mają wprost wpływ na prawidłowe stosowanie norm prawa materialnego a dokładniej mówiąc na stosowanie art. 85 § 2 k.k. Już administracja Aresztu Śledczego w P. w opinii z dnia (...) r. wskazała, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w P. o sygn. akt (...) w okresie od (...) (k. 10-11).

W toku postępowania odwoławczego uzyskano natomiast opinię tego Aresztu

Śledczego z dnia (...) r. wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach, z której wynika, iż skazany w dniu (...) r. zakończył odbywanie w/w kary jednostkowej 2 lat pozbawienia wolności i obecnie, od dnia (...) r. odbywa karę jednostkową 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie (...) (k. 125-127).

Powyższe zaś oznacza, iż nie jest na obecnym etapie wyrokowania możliwe objęcie węzłem kary łącznej wykonanej już w całości kary 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem opisanym wyżej w punkcie II, natomiast niezbędne jest orzeczenie kary łącznej obejmującej pozostałe kary, tj. karę 1 roku i 8 miesięcy bez warunkowego zawieszenia i karę łączną 2

lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczone opisanymi wyżej wyrokami w punktach I i III. Na konieczność takiego orzekania, pamiętając przy tym o nie pogarszaniu sytuacji skazanego z uwagi na wniesioną apelację wyłącznie na jego korzyść (art. 434 § 1 k.p.k.) wskazuje zresztą Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 27.06.2019 r., V KK 235/18, LEX nr 2687768 i z dnia 23.01.2019 r., V KK 516/18, Prok. i Pr. – wkł. 2019/5/16.

Z uwagi więc na brak warunków do objęcia węzłem kary łącznej kary wymierzonej wobec skazanego w/w wyrokiem opisanym w punkcie II, Sąd Apelacyjny, kierując się z urzędu przepisem art. 440 k.p.k. oraz

art. 438 pkt 1
k.p.k., art. 437
§ 2 k.p.k. i art.
572 k.p.k. uchylił
zaskarżony
wyrok w tej
części i w tym
zakresie umorzył
postępowanie (w
pkt I wyroku).

Takie zaś
orzeczenie
zobligowało Sąd
odwoławczy do
orzeczenia
wobec
skazanego S.
K. nowej kary
łącznej, będącej
wynikiem
połączenia
wskazanych
wyżej dwóch
pozostałych kar,
przy czym, z
uwagi na
kierunek
wniesionej
apelacji na
korzyść
skazanego, nowe
orzeczenie nie
mogło zostać
dokonane na
niekorzyść
skazanego.

Mając więc na
uwadze
podlegające
połączeniu w/
w kary, kierując
się przepisem
art. 86 § 1
k.k. i mając
na uwadze
przytoczony
„przelicznik”
związany z

łączeniem kary
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania, Sąd
odwoławczy
mógł wymierzyć
skazanemu karę
łącną
pozbawienia
wolności w
granicach od 1
roku i 8 miesięcy
do 2 lat i 8
miesięcy (1 rok
i 8 miesięcy
+ 1 rok).
Mając dokładnie
na względzie te
same
okoliczności
przy ustalaniu
wymiaru kary
łącznej, jakie
poprawnie
przyjął Sąd I
instancji, ale
z koniecznością
uwzględnienia
dodatkowych
okoliczności
łagodzących, na
które za
apelującym
zwrócił uwagę
Sąd odwoławczy,
jak również
kierując się
zasadą, by nie
pogorszyć
sytuacji
skazanego (art.
440 k.p.k. i art.
434 §1 k.p.k.),
uwzględniając
przy tym fakt
odbycia przez
skazanego w
całości kary 2

lat pozbawienia wolności, która to kara była częścią składową orzeczonej zaskarżonym wyrokiem kary łącznej, Sąd Apelacyjny uznał, iż jedynie kara łączna 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności spełni wskazane wyżej kryteria a jednocześnie będzie w pełni wystarczająca, zgodnie z celami określonymi w art. 85a k.k. Należy bowiem zauważyć, iż Sąd I instancji orzekł karę łączną 4 lat pozbawienia wolności a skazany już odbył objętą tą karą w całości karę 2 lat pozbawienia wolności. Aby więc w tej sprawie nie nastąpiło wydanie wyroku na niekorzyść skazanego, to należało przy orzeczeniu nowej kary łącznej uwzględnić różnicę pomiędzy orzeczoną karą a już wykonaną jej częścią, czyli 2

lata pozbawienia wolności. Mając przy tym na uwadze dodatkową konieczność złagodzenia wymiaru kary łącznej Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, iż należało wymierzyć skazanemu karę łączną w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Skoro zaś skazany już odbył część kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności od dnia 05.10.2021 r., godz. 10:10, podlegającej w niniejszej sprawie łączeniu, to na podstawie art. 577 k.p.k. należało zaliczyć skazanemu ten okres odbywanej kary na poczet nowo orzeczonej kary łącznej. Powyższe orzeczenie znalazło wyraz w pkt II wyroku.

Wniosek

1. Zmiana zaskarżonego

zasadny

<p>wyroku przez wymierzenie skazanemu w pkt 1 wyroku kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności zgodnie z zasadą pełnej absorpcji, nadto uchylenie zaskarżonego wyroku w punkcie 2 a w konsekwencji powyższego zmianę punktu 3 w zakresie, w jakim na poczet orzeczonej w pkt 2 kary łącznej grzywny Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (...) r. i zaliczenie w/w okresu na poczet orzeczonej w pkt 1 wyroku kary pozbawienia wolności.</p> <p>2. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo
niezasadny.

Ad. 1

Wyżej, przy ustosunkowaniu się do zarzutów apelacyjnych z punktów 2 i 3 wykazano częściową zasadność żądania złagodzenia wobec skazanego orzeczonej kary łącznej, więc nie zachodzi tu potrzeba powtarzania tożsamej argumentacji.

Natomiast niezasadne w okolicznościach tej sprawy było żądanie uchylenia zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary łącznej grzywny i umorzenia w tym zakresie postępowania o wydanie wyroku łącznego, co wyjaśniono przy ustosunkowaniu się do zarzutu apelacyjnego z pkt 1. Nie jest przy tym możliwe zaliczenie na poczet kary

łącznie okresu
rzeczywistego
pozbawienia
wolności
skazanego od
(...) r., gdyż
w okresie tym
skazany był
tymczasowo
aresztowany do
sprawy (...) i
okres ten został
zaliczony na
poczet
orzeczonej w
tej sprawie kary
pozbawienia
wolności, która,
jak wykazano
wyżej, nie
podlega w
niniejszej
sprawie łączeniu
w karę łączną.

Ad. 2

Uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie
sprawy Sądowi
I instancji do
ponownego
rozpoznania w
świetle przepisu
art. 437 § 2 k.p.k.
nie znajduje
żadnego
uzasadnienia
(brak podstaw
wskazanych w
art. 439 §
1 k.p.k., art.
454 k.p.k., jak
i nie zachodzi
konieczność
przeprowadzenia
na nowo

przewodu w całości).		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	<p>Z urzędu uwzględniono okoliczność wykonania w całości, po wydaniu zaskarżonego wyroku, wobec skazanego jednej z trzech kar pozbawienia wolności, co powodowało niemożność uwzględnienia tej kary przy orzeczeniu kary łącznej. Z urzędu też uwzględniono niemożność umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w zakresie grzywny mimo braku podstaw do orzeczenia kary łącznej grzywny.</p>	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Na okoliczności te wskazano		

<p>wprost wyżej w punkcie 2.1.1. oraz w punkcie 3, przy ustosunkowaniu się do zarzutów apelacyjnych.</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1 Utrzymano w mocy orzeczenie o podstawie prawnej wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności (pkt 1), orzeczenie o karze łącznej grzywny (pkt 2) oraz o kosztach procesu (pkt 4).</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		

Utrzymanie w mocy orzeczenia o podstawie prawnej orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności jest wynikiem poprawności w tym zakresie wyboru przez Sąd Okręgowy właściwego stanu prawnego, utrzymanie w mocy orzeczenia o karze łącznej grzywny jest wynikiem nieuwzględnienia zarzutu apelacyjnego oraz wynikiem uwzględnienia okoliczności związanych z wykonaniem w całości jednej z kar podlegających łączeniu w węzeł kary łącznej grzywny, co wyjaśniono wyżej szczegółowo w punkcie 3. Co do orzeczonych kosztów nie stwierdzono żadnych uchybień, jak również co do nich nie podnoszono jakichkolwiek zarzutów.

<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1Zmiana wyroku dotyczy orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności oraz dokonanego w pkt 3 zaliczenia wykonanej kary grzywny na poczet kary łącznej grzywny oraz zaliczenia właściwego okresu odbywania kary pozbawienia wolności na poczet kary łącznej.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Zmiany te związane są z poczynionymi przez Sąd Apelacyjny ustaleniami dotyczącymi wykonania jednej z trzech podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności oraz</p>		

ustaleniami dotyczącymi wykonania w całości jednej z dwóch kar grzywny podlegających łączeniu, co wyjaśniono wyżej szczegółowo w punkcie 3.			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
O konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej objęcia karą łączną kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) wypowiedziano się szczegółowo wyżej przy ustosunkowaniu się do zarzutów apelacyjnych z punktów 2 i 3. Kara ta, z racji jej wykonania w całości w chwili orzekania przez Sąd Apelacyjny nie mogła stanowić podstawy			

orzeczenia kary łącznej.		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Mając na uwadze częściową zasadność wniesionej apelacji, w tym konieczność	

	dokonania na korzyść skazanego zmian w treści zaskarżonego wyroku, kierując się względami słuszności zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.
7. PODPIS	
P. M. M. K. U. D.	